

## Anonīma versija

Tulkojums

C-879/19 – 1

**Lieta C-879/19**

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu**

**Iesniegšanas datums:**

2019. gada 2. decembris

**Iesniedzējtiesa:**

*Sąd Najwyższy* [Augstākā tiesa] (Polija)

**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 19. septembris

**Prasītāja:**

*FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe*

**Atbildētāja:**

*Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie* [Sociālā nodrošinājuma iestādes 1. nodaļa Varšavā]

---

[..] LĒMUMS

2019. gada 19. septembrī

*Sąd Najwyższy* [..][Augstākā tiesa]

[..] [*omissis*:tiesas sastāvs]

lietā par *FORMAT Urządzenia i Montaż Przemysłowe Spółka z o.o. w Warszawie* prasību,

pret *Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie* [Sociālā nodrošinājuma iestādes 1. nodaļa Varšavā], piedaloties ieinteresētajai personai *UA*

par pakļautību Polijas tiesību aktiem attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā,

[..] [*omissis*: norādes uz tiesas reglamentu]

**I. pamatojoties uz LESD 267. pantu, uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādu jautājumu:**

**Vai Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Regulas (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (2006. gada 18. decembris) (OV L 392, 1. lpp.) [oriģ. 2. lpp.], 14. panta 2. punktā lietotais jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz personu, kura atbilstīgi vienam un tam pašam darba līgumam, kurš ir noslēgts ar vienu un to pašu darba devēju, kā arī šī līguma darbības laikā, strādā katrā no vismaz divām dalībvalstīm ne vienlaikus vai paralēli, bet kārtējos secīgos dažu mēnešu laikposmos?**

**II. lietas izskatīšanu atlikt.**

**PAMATOJUMS**

**Jautājuma priekšmets**

Eiropas Savienības Tiesai uzdots prejudiciāls jautājums ir par to, kā interpretēt jēdzienu “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (2006. gada 18. decembris) (OV L 392, 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 592/2008 (2008. gada 17. jūnijs) (OV L 177, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), 14. panta 2. punktu.

Šis jautājums tika uzdots tiesvedībā starp sabiedrību *Format Urządzenia i Montażu Przemysłowe Sp. z o.o.* (turpmāk tekstā – “*Format*”), piedaloties vienam no sabiedrības darbiniekiem, *UA* (turpmāk tekstā – “ieinteresētā persona”), un *Zakład Ubezpieczeń Społecznych* (turpmāk tekstā – “*ZUS*” jeb “pensiju iestāde”) par pakļautību Polijas tiesību aktiem attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu

piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā. **[oriģ. 3. lpp.]**

### Atbilstošās tiesību normas

Regulas Nr. 1408/71 1. panta h) punktā ir paredzēts, ka, to piemērojot, “dzīvesvieta” nozīmē parasto dzīvesvietu.

Regulas Nr. 1408/71 II sadaļas ar nosaukumu “Piemērojamo tiesību aktu noteikšana” 13. pantā “Vispārīgi noteikumi” ir paredzēts:

“1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Minētos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tā uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..]

f) tāda persona, uz kuru vairs neattiecas kādas dalībvalsts tiesību akti, ja uz viņu neklūst piemērojami citas dalībvalsts tiesību akti saskaņā ar kādu no iepriekšējos apakšpunktos izklāstītajiem noteikumiem vai saskaņā ar kādu no izņēmumiem vai īpašajiem noteikumiem, kas izklāstīti 14. līdz 17. pantā, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā dzīvo, saskaņā vienīgi ar šo tiesību aktu noteikumiem.”

Regulas Nr. 1408/71 14. pantā “Īpašie noteikumi, ko piemēro personām, kuras strādā algotu darbu, izņemot jūrniekus” ir paredzēts:

“13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piemēro, ievērojot šādus izņēmumus un apstākļus:

1) a) uz personu, kuru kādā dalībvalstī nodarbina uzņēmums, ar ko šī persona ir parasti saistīta, un kuru šis uzņēmums nosūta uz citu dalībvalsti strādāt minētā uzņēmuma labā, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti ar noteikumu, ka šāda darba paredzamais ilgums **[oriģ. 4. lpp]** nepārsniedz 12 mēnešus un šo personu nesūta nomainīt citu personu, kuras norīkojuma laiks ir beidzies;

[..]

2) persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs, ir pakļauta tiesību aktiem, ko nosaka šādi:

a) persona, kas pieder pie ceļojumu vai lidojumu personāla tādā uzņēmumā, kurš uz citu vai sava rēķina nodrošina starptautiskus pasažieru vai preču pārvadājumus pa dzelzceļu, autoceļiem, gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem, ir pakļauta tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta [..]

b) uz personu, kas nav minēta a) apakšpunktā, attiecas:

i) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā viņš dzīvo, ja viņš savas darbības veic pa daļai šajā valstī vai ja viņš ir saistīts ar vairākiem uzņēmumiem vai vairākiem uzņēmējiem, kuru juridiskās adreses vai uzņēmējdarbības vietas atrodas dažādās valstīs;

ii) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas tā uzņēmuma vai uzņēmēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš viņu nodarbina, ja viņa dzīvesvieta neatrodas kādā no tām dalībvalstīm, kur viņš veic savas darbības.”

Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris) (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 311/2007 (OV L 82, 6. lpp.) un Komisijas Regulu (EK) Nr. 120/2009 (2009. gada 9. februāris) (L 39, 29. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 574/72”) 12.a panta (5) 4. punktā “Noteikumi, ko piemēro attiecībā uz regulas 14. panta 2. un 3. punktā, 14.a panta 2. līdz 4. punktā un 14. panta c) apakšpunktā minētajām personām, kuras parasti ir nodarbinātas vai pašnodarbinātas divās vai vairākās dalībvalstīs” ir paredzēts **[oriģ. 5. lpp.]**

“Piemērojot regulas 14. panta 2. un 3. punktu, 14.a panta 2. līdz 4. punktu un 14.c punktu, piemēro šādus noteikumus:

[..]

4. a) Ja saskaņā ar regulas 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļu tāds darbinieks, kura dzīvesvieta neatrodas nevienā no tām dalībvalstīm, kur viņš strādā, ir tādas dalībvalsts tiesību subjekts, kurā atrodas tā uzņēmuma vai uzņēmēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, pie kura viņš strādā, tad pēdējās šē minētās dalībvalsts kompetentās iestādes izraudzītā institūcija izdod šādam darbiniekam apliecību, ar ko apliecina viņa pakļautību tās tiesību aktiem, un nosūta apliecības kopiju institūcijai, ko izraudzījusies kompetentā iestāde jebkurā citā dalībvalstī:

i) kurā darbinieks veic daļu darba,

ii) kurā darbinieks dzīvo;

b) līdzīgi piemēro 2. punkta b) apakšpunktu.

## Fakti un strīda priekšmets, kā arī tiesvedība

1. Ar 2008. gada 13. februāra lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 14. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ZUS atteica izsniegt *Format* darbiniekam – ieinteresētajai personai UA izziņu uz E 101 veidlapas, kas apliecina, ka laikposmā no 2007. gada 23. decembra līdz 2009. gada 31. decembrim tas ir pakļauts Polijas sociālā nodrošinājuma sistēmai saistībā ar darbu, kas tika veikts citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, kas nav Polija.
2. Ar 2011. gada 11. aprīļa spriedumu *Sąd Okręgowy w Warszawie* [Varšavas apgabaltiesa, Polija] [...] noraidīja *Format* apelācijas sūdzību un ieinteresētās personas apelācijas sūdzību par iepriekš minēto pensijas iestādes lēmumu.
3. *Sąd Okręgowy* konstatēja, ka ieinteresētās personas darba devējs ir *Format*, kuras juridiskā adrese ir Polijā, ka ieinteresētās personas dzīvesvieta ir Polijā, bet laikposmā no 2007. gada 5. novembra līdz 2008. gada 6. janvārim tā strādāja Lielbritānijā, savukārt no 2008. gada 7. janvāra līdz šim brīdim strādāja Francijā; UA [oriģ. 6. lpp.] strādāja šajās divās dalībvalstīs atbilstīgi tikai vienam darba līgumam, kas tika noslēgts 2006. gada 20. oktobrī uz noteiktu laiku līdz 2009. gada 31. decembrim.
4. *Sąd Okręgowy* uzskata, ka aplūkojamajai lietai nav piemērojams Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts, jo šis noteikums attiecas tikai uz tām personām, kuras strādā pie viena darba devēja vienlaicīgi vairākās dalībvalstīs; ieinteresētā persona nav persona, kura parasti ir nodarbināta divās vai vairākās dalībvalstīs Regulas 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Šis noteikums attiecas uz darbiniekiem, kuri nav minēti 14. panta 2. punktā a) apakšpunktā, un kuriem raksturīgs ir tas, ka tie regulāri pārvietojas starp dalībvalstīm saistībā ar darba pienākumu izpildi. Savukārt ieinteresētā persona pastāvīgi strādāja sākotnēji Lielbritānijā un pēc tam Francijā.
5. *Sąd Okręgowy* konstatēja, ka ieinteresētā persona saistībā ar darba līgumu, kas tika noslēgts ar *Format*, nebija “parasti nodarbināta” divās vai vairāk dalībvalstīs, bet gan vairākus mēnešus strādāja vienā dalībvalstī, tādēļ uz to neattiecas Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2.a punkts.
6. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* [Varšavas apēlācijas tiesa] ar 2018. gada 23. janvāra spriedumu noraidīja *Format* apelācijas sūdzību par šo pirmās instances tiesas spriedumu.
7. Runājot par jēdziena “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” interpretāciju, *Sąd Apelacyjny* [Apelācijas tiesa], atsaucoties uz *Sąd Najwyższy* 2009. gada 5. novembra spriedumu, II UK 99/09, konstatēja, ka Regulas 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļā minētais noteikums attiecas uz personu, kuru nodarbina viens darba devējs, kurš veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, ievērojot ka pamatnoteikums ir tāds, ka darbinieka dzīvesvieta nesakrīt ar tā darba vietu. Tiesa atzina, ka šis noteikums attiecas uz darbu, kas ir

saistīts ar vairākkārtēju īstermiņa uzturēšanos vairākās dalībvalstīs. Tādējādi jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” ir saprotams, ka persona, kura vairākās dalībvalstīs vienlaikus strādā pie viena darba devēja, kurš veic uzņēmējdarbību vairākās dalībvalstīs; tātad [orig. 7. lpp.] būtiska ir “darba veikšana vairākās dalībvalstīs vienā laikā (tātad vienlaicīgi)”[.]

8. Tāpat, atsaucoties uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 2012. gada 4. oktobris, lieta C-115/11 *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp z o.o. pret Zakład Ubezpieczeń Społecznych*, ECLI:EU:C:2012:606, *Sąd Apelacyjny* konstatēja, ka “no piemērojamības jomas, kura ir noteikta Regulas 14. panta 2. punktā, tā izslēdz konstatējumu, ka darba veikšana tikai vienā dalībvalstī ir ieinteresētās personas parastā situācija, kas nozīmē *ad casum* izvērtēšanu.” Saskaņā ar *Sąd Apelacyjny* domām šajā jēdzienā neietilpst situācijas, kad darba veikšana tikai vienā dalībvalstī ir ieinteresētās personas parastā situācija.
9. *Sąd Apelacyjny* uzskata, ka UA parastā situācija bija darba veikšana vienā dalībvalstī. Ņemot vērā darba veikšanas ilgumu vienā dalībvalstī (pa vairākiem mēnešiem Lielbritānijā un Francijā), kas ir saistīts ar darba raksturu (būvdarbu veikšana) un *Format* uzņēmējdarbības profilu (būvdarbu veikšana vairākās dalībvalstīs), nav grūti noteikt piemērojamus tiesību aktus saskaņā ar vispārējo principu.
10. Par šo *Sąd Apelacyjny* spriedumu *Format* iesniedza kasācijas sūdzību *Sąd Najwyższy*, norādot uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļas un Regulas Nr. 574/72 12.a panta 4. punkta pārkāpumu, kā arī lūdzot uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu: Vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta nosacījumi ir izpildīti situācijā, kad tāda uzņēmuma darbinieks, kura reģistrētā juridiskā adrese ir dalībvalstī, veic darbu atbilstīgi vienam darba līgumam, kurš tika noslēgts ar šo darba devēju/uzņēmumu (mainīgi, secīgi) objektos (uzņēmumos, filiālēs, nodaļās) vismaz divās citās dalībvalstīs, kuru teritorijā neatrodas darbinieka dzīvesvieta, lai piemērotu šīs pirmās dalībvalsts tiesību aktus šī līguma darbības laikā.

### **Par prejudiciālo jautājumu [orig. 8. lpp]**

11. Izskatot *Format* kasācijas sūdzību, *Sąd Najwyższy* radās šaubas par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta interpretāciju attiecībā uz tajā lietoto jēdzienu: “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs”. *Sąd Najwyższy* uzdod Eiropas Savienības Tiesai šo prejudiciālo jautājumu, lai noskaidrotu, vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka apstākļos, kādi ir *Sąd Najwyższy* izskatāmajā lietā, attiecībā uz personu, kas atbilstīgi vienam un tam pašam darba līgumam, kurā kā darba vieta ir norādītas vairākas dalībvalstis, visā šī līguma darbības laikā strādāja katrā no šīm dalībvalstīm ne vienlaicīgi vai paralēli, bet gan divos secīgos dažu mēnešu laikposmos, var tikt piemērots jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” šī noteikuma izpratnē.

12. Eiropas Savienības Tiesa 2012. gada 4. oktobra spriedumā lietā C-115/11 *Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe Sp. z o.o. pret Zakład Ubezpieczeń Społecznych*, ECLI:EU:C:2012:606, nosprieda, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļos, kādi ir pamattiesvedībā izskatāmajā lietā, personai, kas atbilstoši secīgiem darba līgumiem, kuros kā darba vieta ir norādītas vairākas dalībvalstis, faktiski katrā šī līguma darbības laikā strādā tikai vienas minētās valsts teritorijā, nevar tikt piemērots jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairākās dalībvalstīs” minētā noteikuma izpratnē.
13. *Sąd Najwyższy* uzskata, ka aplūkojamās lietas apstākļi atšķiras no apstākļiem lietā, kurā *Sąd Apelacyjny w Warszawie* iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, par kuru Tiesas sprieda lietā C-115/11. Pirmkārt, ieinteresētā persona strādāja divās dalībvalstīs atbilstīgi vienam darba līgumam, turpretim *W. Kita* strādāja vairākās dalībvalstīs [oriģ. 9. lpp.] atbilstīgi secīgiem darba līgumiem; otrkārt, ieinteresētā persona strādāja vairākās dalībvalstīs viena darba līguma darbības laikā divos secīgos laikposmos, turpretim *W. Kita* faktiski strādāja katrā šī līguma darbības laikā vienlaicīgi tikai vienā no šīm dalībvalstīm.
14. Līdz ar to Tiesas 2012. gada 4. oktobra spriedums lietā C-115/11 neizkļiedē 11. punktā norādītās šaubas par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta interpretāciju aplūkojamās lietas kontekstā. Joprojām nav skaidrs, vai jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs” Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta izpratnē “papildus darbiniekiem, kas vienlaikus ir nodarbināti vairākās dalībvalstīs, attiecas arī uz personām, kurām (..) ir jāstrādā vairākās dalībvalstīs, nepastāvot nosacījumam, ka šis darbs ir jāveic vairākās dalībvalstīs vienlaicīgi vai daļēji vienlaicīgi” (skat. spriedumu, 2012. gada 4. oktobris, C-115/12, 35. punkts).
15. Aplūkojamās lietas apstākļos strīds it īpaši ir par to, vai jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairākās dalībvalstīs” attiecas tikai uz tām personām, kas atbilstīgi vienam darba līgumam un tā darbības laikā “vienlaicīgi vai daļēji vienlaicīgi” “vienlaikus” ir nodarbinātas vairākās dalībvalstīs, vai šādas personas, kuras atbilstīgi vienam darba līgumam un tā darbības laikā strādā secīgos laikposmos (mainīgi, uz maiņām) vairākās dalībvalstīs.
16. Šajā ziņā ir jānorāda, ka no Eiropas Savienības Tiesa 1973. gada 12. jūlija sprieduma, lieta 13/73 *Anciens Etablissements D. Angenieux fils aîné un Caisse primaire centrale d'assurance maladie de la région parisienne* pret *Willy Hakenberg, Ree.*, 935. lpp., 19. punkta, šķiet, izriet, ka jēdziens “persona, kas parasti ir nodarbināta”, attiecas uz personu, kam ir vienotās un pastāvīgās darba attiecības, kurās vienlaicīgi vai secīgos laikposmos ietilpst vairākas dalībvalstis, tomēr neattiecas uz personu, kas konkrētā laikposmā atbilstīgi darba līgumam, faktiski strādā vienā dalībvalstī un pēc tam kārtējā gadā, atbilstīgi citam [oriģ. 10. lpp.] darba līgumam, strādā citā dalībvalstī. Ņemot vērā šo spriedumu, parasta nodarbinātība ir saprotama kā darba veikšana “vienlaicīgi vai secīgos laikposmos” vairākās dalībvalstīs.

17. Šis viedoklis sakrīt ar *Sąd Najwyższy* viedokli, kurš 2019. gada 3. aprīļa spriedumā lietā II UK 576/17 par sabiedrības *Format* prasību pret *ZUS*, piedaloties ieinteresētajai personai *T. K.*, izsniegt izziņu uz veidlapas E101, nosprieda, ka “no interpretācijas, kuru Eiropas Savienības Tiesa veica 2012. gada 4. oktobra spriedumā lietā C-115/11 (..), neizriet, ka Regulas (..) Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts neattiecas (arī) uz personu, kurai atbilstīgi vienam darba līgumam pastāvīgi ir jāstrādā vairākās dalībvalstīs (jāveic darbs, kuram ir raksturīga secīga darba uzdevumu izpilde vai to izpilde pārmaiņus vairākās dalībvalstīs)”[.]
18. Šādi interpretējot jēdzienu “persona, kas parasti ir nodarbināta” Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta izpratnē, kā ir norādīts 16. un 17. punktā, *Sąd Najwyższy* bija jāapmierina *Format* kasācijas sūdzība, kura pamatojas uz līdzīgu pamatu, proti, ka minētais jēdziens ir jāsaprot tādējādi, ka tas attiecas arī uz tām personām, kuras strādā “atbilstīgi vienam darba līgumam, kurš tika noslēgts ar šo darba devēju/uzņēmumu pārmaiņus (vienam otru nomainot, secīgi) objektos (uzņēmumos, filiālēs, nodaļas) vismaz divās citās dalībvalstīs”[.]
19. Jēdziena “persona, kas parasti nodarbināta vienā vai vairākās dalībvalstīs” atšķirīgu interpretāciju no tās, kurā ir norādīta 16. un 17. punktā, *Sąd Najwyższy* norādīja 2018. gada 17. oktobra spriedumā lietā II UK 305/17, par sabiedrības *Format* prasību pret *ZUS*, piedaloties ieinteresētajai personai *J. O.*, par pakļautību Polijas tiesību aktiem attiecībā uz sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, kurā tā nosprieda, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts “var tikt piemērots tikai tiem darbiniekiem, kuru “parasta” situācija ir darba veikšana divās vai vairākās dalībvalstīs, kas nozīmē, ka šim darbam ir jābūt veiktam vienlaicīgi, nevis secīgi, ilgstošā laikā, atsevišķu dalībvalstu teritorijā, jo šādā situācijā darbinieks veic darbu “parasti” tikai vienā dalībvalstī [orig. 11. lpp.], pat ja šī valsts ik ka palaikam tiek manīta”[.]
20. Pieņemot šādu interpretāciju, kāda ir norādīta 17. punktā, *Format* kasācijas sūdzība būtu noraidāma.
21. *Sąd Najwyższy*, izklāstot šo juridisko jautājumu Tiesai, kā arī rūpējoties par to, lai Polijā netiktu iedibināta Eiropas Savienības tiesību aktiem neatbilstoša judikatūra (skat. spriedumus: 2005. gada 15. septembris, lieta C-495/03 *Intermodal Transports*, Krājums, I-8151. lpp., 38. punkts; 2008. gada 12. jūnijs, lieta C-458/06 *Gourmet Classic*, Krājums, I-4207. lpp, 32. punkts), piekrīt tādai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta interpretācijai, kāda tika ierosināta 2018. gada 17. oktobra spriedumā lietā II UK 305/17.

[..]